

Scott og Feste

– to fortreffelige fortellere møtes igjen og igjen

Det er en fest å oppleve det sterke og livgivende engasjementet skuespilleren Ole Geir Feste i mange år har hatt for Gabriel Scotts litteratur. Det har forsterket seg ytterligere i flere forestillinger gjennom hele 2014, og nå også i 2015. Og det til og med i Sørlandets egen storstue Kilden, som gir oss alle glade assosiasjoner til Scotts storverk om Fiskeren Markus.

I dette innlegget i Treskoposten skal vi fange opp noe av det Kristiansands - pressen har skrevet om Ole Geir Festes Scott- relaterte prestasjoner i det siste. Fædrelandsvennens teateranmelder Emil Otto Syvertsen skriver så godt om disse ved utgangen av året 2014 at vi bare må unne oss å sitere han på direkten:

”To fortreffelige fortellere møtes i denne teaterforestillingen. Gabriel Scott er den ene, Ole Geir Feste den andre. Scott utgav samlingen Blaa-skjæl i 1923. ”Det er bilder fra en annen tid, men jeg synes de er fine” sier Feste i programheftet. Og fine blir de også på den intime scenen i det for dums staslokale i Høvågs herredshus.

Ofta nok har Ole Geir Feste vist at han er en dyktig forteller. Mange husker ham i Pider Ros historier. Han har hatt mang en høytlesing av Kilden, har brakt liv til Skipper Terkelsen, og har vært med i Scott/Belsviks Jernbyrden.

Nå føyer han nok en suksess til sin Scott-serie. Tre fortellinger: Kongebaaten, Sur melk og kjærlighet før pause, etterpå den burleske 17-mai-historien Da Benjamin skulle gjøre byen en tjeneste. Her skal, naturlig, ingen handling refereres. Den må oppleves. Forestillingen er nydelig bygd opp slik at de to før pause preges av den lune, underfundige, litt tilbakeholdte såkalte sørlandshumoren, markert ved fortellerens beskjedne og lett loslitte antrekk. Etter pause kalles det på den store latteren. Fortelleren er elegant antrukket i sort bukse, hvit skjorte og vest. Vi er i byen. Det er

mai, og månedene har byttet plass, slik at mai kom før april. Og alle, nesten, er nedsylta i forkjølelse. Hvem skal holde 17. mai – talen?

Gabriel Scotts elegante språkføring, så full av vidunderlige språklige eksesser, tas helt ut og videreføres, tolkes både språklig og mimisk, av den drevne historiefortelleren på scenen. Burlesk humor er bare forbokstaven i dette fyrverkeri av en fortellerprestasjon. Tre historier, en om misunnelse, en om kjærlighet og surmelk, og en om forkjølelse og 17.mai-taler, ”fra en annen tid”? I den versjonen blir de

Ole Geir Feste opptrer i mange skikkelser, her sammen med Eirin V. og Karina H. Hanisch fra forestillingen Juleevangeliet på Kilden julen 2014.

Foto: Thor Kristian Hanisch

gyldige også når snart de hundrede år er gått". Så langt Emil Otto Syvertsen.

Det er artig også å gi til beste litt fra Gatemagasinet Klar for februar 2015, tema Glede, om Ole Geir Festes syn på seg selv og egne reaksjoner på sine prestasjoner på scenen:

"Jeg har opptrådt i mange figurer og skikkelser. Skal jeg velge en favoritt, må det bli Skipper Terkelsen – ja, også forestillingen "Sur melk og kjærlighet". Begge er skapt i Gabriel Scotts univers. De bygger på historien fra boken "Blåskjell" som jeg fikk i gave etter en forestilling for noen år siden. Den kan jeg anbefale!

Nå er det ikke alltid hensikten å få folk til å le. Jeg synes det er like viktig at de følger med og får en opplevelse. At de tar med seg opplevelsen ut av teateret og kanskje får interesse for å lese flere historier. Hvis jeg kan vekke såpass interesse at folk kjøper Gabriel Scott eller Vilhelm Krag sine bøker, har jeg gjort en god jobb.

Jeg har stor glede av å formidle historiene til Pider Ro. I det hele tatt er det alltid moro å gi noe til noen som setter pris på det. Og det gir en enorm glede når det virkelig sitter. Det er nesten som med julepresanger – de er morsommere å gi enn å få. Som profesjonell skuespiller er man også avhengig av positive tilbakemeldinger og gode kritikker. Dårlig kritikk gjør meg deppa. Jeg tror det gjelder alle – de som sier at de ikke bryr seg om kritikk lyver (da lyver de sikkert om andre ting også). Gode kritikker gir selvtilit og bringer tilskuere til teateret. Og tilskuere er selvfølgelig viktig for en skuespiller.

Nå for tiden planlegger jeg nye forestillinger med "Sur melk og kjærlighet". Ellers så er jeg i gang med en Vilhelm Krag – forestilling. Den blir

Ole Geir Feste under Scott Dagene i august 2014

det premiere på til høsten, hvis jeg synes den er blitt bra nok. Jeg driver mitt eget teater, Fjesing Teater, der er jeg nokså eneveldig! Jeg føler en stor glede hvis jeg får det til å gå rundt, kunstnerisk og økonomisk. Jeg legger ned mye arbeid, og blir veldig glad når det lykkes.

Om Pider Ro: Høsten 1992 spurte Alex (Schjerpf, teatersjef- en person jeg skulle dele gleder og sorger med i nesten 40 år), om jeg ville spille Pider Ro på Agder Teater. Jeg sa ja, og dermed var det på en måte gjort. Pider Ro var en virkelig person – han har levd. Han ble født i 1838 og vokste opp i Kristiansand. Han hadde en litt luguber oppvekst som vi ikke skal ta opp her. Det er en del forskjellige meninger om den. I 1880-årene flyttet han inn i en synkeferdig skøyte sammen med hunden sin: Ludafisk. Det var her han fikk besøk av diverse sjøfolk som

hadde reist verden rundt og villig fortalte historiene sine. Pider Ro husket historiene, pyntet gjerne på dem og plasserte seg selv som hovedperson og helt. Han overdrev noe ganske fantastisk. Jeg tror nok også Gabriel Scott tok seg mange dikteriske friheter når han gjenfortalte historiene. Skulle jeg anslå noe vil jeg tro historiene er 10 prosent Pider Ro og 90 prosent Gabriel Scott. Men morsomme er de! Pider Ro havnet til slutt på et pleiehjem i Elvegata og døde i 1915".

Så langt Ole Geir Feste i intervju med Gatemagasinet Leif Strøm, der Gatemagasinet til slutt kom med dette ønsket og denne oppfordringen: " Og vi ønsker Ole Geir Feste lykke til med forestillingene. Måtte publikum kjenne sin besøkestid og fylle Kilden i tidene forestillingen går".

Kirsten og Thor Einar Hanisch

Scott stadig i vinden

Musikkentreprenørene starter opp

Et nytt musikkforlag, Musikkentreprenørene, med Scott-vennen Jon Kleveland som daglig leder, startet opp i Sandens i Kristiansand ved årsskiftet. Jon som tonesetter har sammen med Siw Justnæs som solist gjort en formidabel innsats for å gjøre flere av Scotts tekster sangbare. Det opplev-

de Gabriel Scott Selskabet blant annet ved lanseringen av programmet "Sør i skjærene", under det godt besøkte Scott-arrangementet i Arendal Rådhus sommeren 2007. Selve CD-en med denne tittelen ble straks revet bort og har vært utsolgt i 10 år. Nå ligger det an til at Musikkentreprenørene vil utgi den på nytt. Jon Kleveland er en av

mange som synes det er trist at flere lokale sørlandske aktører føler de må flytte til Oslo for å holde det gående. Oppstarten av det nye sørlandske musikkforlaget kan forhåpentlig bidra til å bøte på dette.

K&TE